

Skarga wniesiona w dniu 13 marca 2006 r. — Onderlinge Waarborgmaatschappij Azivo Algemeen Ziekenfonds De Volharding przeciwko Komisji

(Sprawa T-84/06)

(2006/C 108/48)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Onderlinge Waarborgmaatschappij Azivo Algemeen Ziekenfonds De Volharding U.A. ('s-Gravenhage, Niderlandy) [Przedstawiciel(-e): adwokaci G. van der Wal i T. Boesman,]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 3 maja 2005 r. (sprawy N 541/2004 i N 542/2004),
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca jest zakładem ubezpieczeń zdrowotnych, w którym ubezpieczonych jest około 150 000 osób. Wspomniani ubezpieczeni mają w zasadzie większe potrzeby, jeśli chodzi o usługi medyczne, aniżeli przeciętny ubezpieczony w Niderlandach, dlatego skarżąca od dłuższego czasu osiągała gorsze wyniki od innych zakładów ubezpieczeń zdrowotnych. Słabe wyniki były spowodowane wadami systemu wyrównawczego.

W swojej skardze skarżąca kwestionuje decyzję Komisji⁽¹⁾ zezwalającą zgodnie z art. 87 WE i art. 88 WE na pomoc, którą Niderlandy zgłosiły w ramach nowego systemu ubezpieczeń zdrowotnych. Pomoc ta dotyczyła tworzenia przez kasy chorych rezerw finansowych oraz systemu wyrównywania ryzyka⁽²⁾.

Zdaniem skarżącej Komisja popełniła błąd w ocenie sposobu funkcjonowania systemu wyrównywania ryzyka i w konsekwencji zbadała go w niewystarczający sposób. W związku z tym decyzja narusza art. 86 ust. 2 WE i jest niezrozumiała, a przynajmniej niewystarczająco uzasadniona.

Komisja niesłusznie zezwoliła także na system wyrównywania ryzyka na podstawie art. 86 ust. 2 WE. Wadliwy system wyrównywania ryzyka doprowadził do przyznania większej kompensacji wielu zakładom ubezpieczeń zdrowotnych aniżeli było to wymagane dla pokrycia kosztów wynikających z publicznych zobowiązań do świadczeń, podczas gdy wskutek deficytu wiele innych zakładów ubezpieczeń uzyskało niewystarczającą kompensację.

Poza tym Komisja ze względu na złożoność zgłoszonego systemu pomocy powinna była wszcząć formalną procedurę na podstawie art. 88 ust. 2 WE. W istocie we wstępnej fazie procedury wszczętej na podstawie art. 88 ust. 3 Komisja napotkała poważne trudności w stwierdzeniu zgodności systemu pomocy ze wspólnym rynkiem, ponieważ nie dysponowała wystarczającymi informacjami.

Wreszcie skarżąca twierdzi, że Komisja przy wydaniu zaskarżonej decyzji niesłusznie nie uwzględniła okoliczności, że nowy niderlandzki system zdrowotny jest niezgodny z dyrektywą w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie⁽³⁾, z art. 43 WE oraz z art. 49 WE. W związku z tym skarżąca zwraca w szczególności uwagę na zakaz różnicowania składerek, obowiązek akceptacji oraz system wyrównywania ryzyka. Poza tym uważa ona, że Komisja niesłusznie i sprzecznie z art. 253 WE nie uzasadniła, dlaczego była zdania, iż trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie, art. 43 WE oraz art. 49 WE w związku z art. 87 WE oraz art. 86 ust. 2 WE nie stały na przeszkodzie zgłoszonej pomocy państwowej.

⁽¹⁾ Dz.U. 2005, C 324, str. 30.

⁽²⁾ Pomoc N 541/04 i N 542/2004.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniająca dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz.U. L 228, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2006 r. — L'Oréal przeciwko OHIM

(Sprawa T-87/06)

(2006/C 108/49)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: L'Oréal S.A. (Paryż, Francja) [Przedstawiciel: X. Bufet Delmas d'Autane, lawyer]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Revlon (Suisse) S.A. (Schlieren, Szwajcaria)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 stycznia 2006 r. wydanej w postępowaniu odwoławczym R 216/2003-4 dotyczącym postępowania w sprawie sprzeciwu B216087 (zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 1 011 626),
- obciążenie OHIM kosztami poniesionymi we wszystkich postępowaniach dotyczących tej sprawy (w szczególności w postępowaniu w sprawie skargi i w postępowaniu odwoławczym).

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „FLEXI DESIGN” dla towarów z klasy 3 — zgłoszenie nr 1 011 626

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Revlon (Suisse) S.A.

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Krajowy słowny znak towarowy „FLEX” dla towarów z klas 3 i 34

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu dla wszystkich zaskarżonych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 15 i 43 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ przedstawiony przez Revlon (Suisse) S.A. dowód nie może zostać uznany za skuteczny dowód rzeczywistego używania słownego znaku towarowego „FLEX” w rozpatrywanym okresie czasu ani w Zjednoczonym Królestwie, ani we Francji.

Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia, jako że brak jest podobieństwa spornych znaków towarowych, a w konsekwencji brak jest również prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 17 marca 2006 r. — Dorel Juvenile Group przeciwko OHIM

(Sprawa T-88/06)

(2006/C 108/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dorel Juvenile Group, Inc. (Canton, USA) [Przedstawiciel: Gesa Simon, lawyer]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 11 stycznia 2006 r. (sprawa R 616/2004-2) oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „SATETY 1ST” dla towarów z klas 12, 20, 21 i 28 — zgłoszenie nr 2 258 697

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ zgłoszony znak towarowy nie jest pozbawiony charakteru odróżniającego w odniesieniu do zgłoszonych towarów.

Skarga wniesiona w dniu 20 marca 2006 r. — TOMORROW FOCUS przeciwko OHIM

(Sprawa T-90/06)

(2006/C 108/51)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: TOMORROW FOCUS AG (Monachium, Niemcy) [Przedstawiciel: U. Gürtler, Rechtsanwalt]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Information Builders (Netherlands) B.V. (Amstelveen, Niderlandy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 stycznia 2006 r. (Sprawa R116/2005-1) w części, w jakiej decyzja ta odrzuca zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego „Tomorrow Focus” nr 002382455;
- zmiana decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 stycznia 2006 r. (Sprawa R116/2005-1) w ten sposób, aby zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego „Tomorrow Focus” nr 002382455 dopuścić do rejestracji także dla towarów „computers and data processing apparatus”, jak również usług „computer programming and design of computer programs (computer software); maintenance and upgrading of computer programs, and on-line upgrading services”;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.